

1861 har givet de private, som skulle være Genstand for Ekspropriationen, Adgang til at blive repræsenterede ved to Medlemmer, de selv vælge. Den samme Regel, som findes i Lovene af 1861, er siden gaaet over i Lovene af 1889 og 1897 om Grundafstaelse ved Udvidelser af Statsbanerne og af private Jernbaner. Imidlertid maa det ganske sikkert erkendes, at det at lade selve de interesserede faa en væsentlig Indflydelse paa den Værdi, hvortil deres Ejendomme skulle ansættes, ikke er rationel, og lige siden 1889 har det derfor været Reglen i vore Jernbanelove, at man er gaaet tilbage til Bestemmelsen i Forordningen af 1845. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) sagde, at det er de moderate, som særlig have Skylden for, at disse Bestemmelser ere blevne optagne i hele Rækken af Jernbanelove af 8. Maj 1894. Men det er ikke rigtigt. Ogsaa i andre Jernbanelove, paa hvilke de moderate have haft mindre afgørende Indflydelse, er den samme Regel gennemført. Det var da heller ikke Spørgsmaalet om disse Regler, som egentlig var paa Bane i Finansudvalget i Fjor. Det, der nemlig blev fremdraget, var Ønskeligheden af, at der blev etableret en Overtaksationskommission, saaledes at der bliver en Appellinstans, til hvilken man kan rette sin Klage, naar der er berettiget Grund til Misfornøjelse. Det maa ganske vist siges, at det ikke er tilfredsstillende, at Ordningen er saaledes som nu, at naar der begaaes selv meget alvorlige Fejl, kunne de ikke redresseres, fordi ingen Appel er mulig. Den vedkommende Minister udtalte da ogsaa i Fjor, at hvis Folketinget nærede Ønske i den angivne Retning, vilde han være villig til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse. Jeg for mit Vedkommende vilde gerne gaa et Skridt videre og sige, at jeg anser det for ønskeligt at faa indstiftet en Overtaksationskommission. — Det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. I. Jensen) fremdrog ogsaa et Taksationsspørgsmaal. Dette drejer sig dog om noget andet. Da der skulde gaas i Gang med den bornholmske Bane, blev der ved Sættningen af Taksationskommissionen begaaet den Fejl, at Amtsraadet valgte to Medlemmer, med Hensyn til hvilke man ikke var opmærksom paa, at de selv ejede Grunde der, hvor Jernbanen skulde gaa, og som følgelig vare inhabile. Dette blev man først opmærksom paa, da den kongelige Kommissarius var kommen til Bornholm og Arbejdet skulde begynde. Der var da ikke Tid til at sammenkalde Amtsraadet for at faa valgt

to ny Medlemmer, og Amtmanden valgte da to andre til at træde i Stedet for de oprindeligt valgte. Dette gjorde han i Henhold til en Bestemmelse i Vedtægten for Bornholms Amtsraad, som bebyndiger Amtmanden til i paatrængende Tilfælde at handle paa egen Haand og disponere paa Amtsraadets Vegne. Senere hen blev det Skridt, som Amtmanden her havde foretaget, ratihaberet af Amtsraadet, eftersom dette ikke gjorde Indsigelse derimod. Det, der imidlertid kan være Spørgsmaal om, er, hvorvidt Amtmanden har overskredet sin Kompetence ved paa egen Haand at udnævne de to Medlemmer. Dette er et Spørgsmaal, som ikke i og for sig vedrører Retfærdigheden af de Taksationer, som ere foretagne, og over hvilke jeg heller ikke ved, at der egentlig er klaget. Men Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtmanden har handlet korrekt, henhører under Indenrigsministeren, ikke under Ministeren for offentlige Arbejder, og saa vidt jeg ved, har Indenrigsministeren haft den Ting til Overvejelse, hvorvidt der var Grund til at paatale Amtmandens Holdning i denne Sag. Formodentlig har han da skønnet, at der ikke var Grund dertil.

Jeg skal derefter gaa over til en Række Spørgsmaal om forskellige Jernbaneanlæg. Mange af de Udtalelser, som desangaaende ere fremførte, ere kun Udtryk for Forhaabningen om, at der en Gang i Fremtiden maatte komme et Baneanlæg her eller der. Selv om man er paa det rene med, at i den nærmeste Fremtid vil det ikke kunne ske, nævner man dog disse Sager for at holde Interessen derfor ved lige, og det er jo fuldstændig naturligt. Saaledes som Forholdene staa i Øjeblikket, da Staten allerede har paataget sig en hel Række Jernbaneanlæg, som vi endnu ikke ere komne til Ende med, til Dels end ikke ere begyndte paa, vilde det være lidet tilraadeligt at fastslaa yderligere ny Anlæg, hvis Gennemførelse dog ikke vilde kunne finde Sted før ud i en videre Fremtid. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) udtalte Ønsket om, at man skulde begynde med Viborg—Herning-Banen tidligere end med Holstebro—Herning-Banen. Den Rækkefølge, hvorefter Gennemførelsen af de jydskke Baner skal ske, er allerede i Foraaret 1900 fastslaaet af Ministeriet i Overensstemmelse med, hvad man ansaa for at være den hensigtsmæssigste Arbejdsplan, og kan ikke let nu gøres om. Hvad angaar Langaa—Silkeborg-Banen, som nævnedes af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 5te (Byriel-